

LÉLEK A TÚLVILÁGON III.

**A szegény lelkek
Segíthetünk-e a megholtjainknak,
hogyan helyes felismerésre jussanak?
Könyörgés - Bűnbánat és remény**

**János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:**

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni.
Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján. Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai időkben
– az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.
Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

**G. Szieger Magda
1913 – 2001**

2005 Javított kiadás

TARTALOMJEGYZÉK

A lélek nagy ínsége a túlvilágon	
A túvilági erőtlenség - A törvény	
A téves tanítások túvilági kihatása	
A szeretetlenség következményei a túlvilágon	
A lélek tisztulási folyamata a túlvilágon	
Az isteni kegyelmi adományt visszautasító lélek bánata	
A túvilági Birodalomba való belépésnél a hitetlenek ínsége	
A bűnök terhe a túlvilágon - Engesztelés vagy bocsánat?	
Szegény lelkek - Bűnbánat - Szerető segítség	
Szeretet a tévelygő lelkek iránt	
Világosság utáni vágy a túlvilágon - Szellemi beszélgetések	
A szegény lelkek imát kérnek	
A túvilági lelkek szorult helyzete - Közbenjárás – Akaratváltás	
A túvilági lelkek Isten szavát erőáramnak érzik	
A közbenjárás ereje	
Közbenjárás a túvilági lelkekért I.	
Közbenjárás a túvilági lelkekért II.	
Segítség a szegény lelkeknek - A szeretet megvált	
A túvilági lelkeknél Jézusra kell hivatkozni	
Az Isten akarata szerint végzett megváltó munka	
Megváltó segítség a túvilági lelkeknek az emberek részéről	
A megváltott lelkek boldogsága és hálája	
Megváltó tevékenység a túlvilágon	

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

2007

A lélek nagy ínsége a túlvilágon

Azok a lelkek, akikből hiányzik a világosság, a túlvilágon igen nagy ínségben vannak. Állapotuk leírása nektek földi embereknek valóban elég lenne, hogy a magatok életét megváltoztassátok, viszont ez befolyásolná akarati szabadságotokat. A hasonló sorstól való félelem miatt kényszerítve lennétek, hogy más életvitelt alakítsatok ki magatoknak, tehát megtennétek amit kívánnak tőletek, de nem magatoktól, nem szabad akaratból. De ismerkedjétek meg a lelkek sorsával, ez legyen befolyással, és akkor még mindig szabadságotokban áll elhinni, és a következtetéseket levonni.

A túlvilágba való belépésnél ezek a lelkek elveszítettek mindent, amin a szívük csüngött, semmi nincs a tulajdonukban, mert a túlvilágra csak az vihető, amit szellemileg szereztek – és ebben szenvednek legnagyobb hiányt. Totális sötétség veszi körül őket, mert életvitelükből Istent kihagyták, és ezért most teljesen erőtlenekek, azonban nem érzéketlenekek, sötét környezetük kint és ijedelmet okoz, és ezt a kint és ijedelmet az a lélek is érzi, aki a Földön mindent félelem nélkül és erőteljesen vitt végbe, s épp ez döntötte a sötétségbe. A szenvedések leírhatatlan minőségűek, amelyek most a lélekben vagy a menekülés kívánságát ébresztik fel ebből az állapotból, vagy csak minden rossz ösztönét megerősítik, hogy ebben a Birodalomban is megkeresse magának a kielégülést, ami a sötétség erőinek való totális behódolást jelent.

Még azok a lelkek is nagyon szorongatott helyzetben vannak, akik nem ennyire bűnösen hagyták el a földi életet - de a szeretet életükben nem kapott helyet, és minden szellemi dolog iránt közömbösek voltak - mert a sötétség őket is mondhatatlanul kínozza. Bár időnként derengőbb a helyzet, ha a lélek még nincs teljesen elkeményedve, ami által vágyódik a világosságra, s akkor maga ez a vágy már a világossághoz juttathatja. Ezekből a lelkekből hiányzik az erő az igazi elhatározáshoz – és az örökkévalóság törvénye szerint senkinél sem lehet segítséget alkalmazni, ha ő maga nem kíván ilyet.

Bár Isten irgalmas munkálkodásának nincs vége amikor a lélek a földi testet elhagyja, de amit a Földön kihasználatlanul hagyott - holott a Földön gazdagon birtokolta - azt most itt a túlvilágon kell megszereznie, viszont többnyire gyenge hozzá. Rájuk gondolva mindig messzemenően gyenge és magatehetetlen lényeket állítsatok a szemetek elé, akik mondhatatlanul szenvednek, és segítségre szorulnak, hogy szenvedéseiktől megszabadulhassanak. Nagy szájalom fogna el benneteket e lények iránt, ha szükségükben meglátnátok őket.

Mindnyájatoknak van odaát ismerőse, akiről nem tudja, hogy milyen állapotba ment be a Szellemi Birodalomba. Mindnyájatoknak van valakije, aki közel állt hozzá, és akit elveszített a halál által. Gondoljatok legalább ezekre a hozzátok közelálló lelkekre, és segítsetek rajtuk, mert a legkisebb

megváltó tett amit egy lélek kap, további megváltást von maga után, és a ti hozzájárulástok nagy lesz.

Segíteni csak úgy tudtok rajtuk, ha szeretettel gondoltok rájuk, imádkoztok értük, könyörgéssel közbenjártok a lelkekért, akiket ugyan ez nem ment meg kínjaiktól, de erőt közvetít nekik, ennek segítségével a lélek megváltoztathatja akaratát, és a Világosság felé törekedhet.

Akarata ellenére nem lehet megváltani kínokkal teli állapotából, hogy az akarata helyes lehessen ahhoz a közbenjárástok szükséges, ima, amit szeretettel ajándékoztok neki, amikor gondolataitokban megjelenik. Tudnotok kell, hogy a lélek segítséget kér, amikor a gondolatotokba bekapcsolódik, hogy a lelkek állandóan körülöttetek vannak, tőletek remélnék segítséget, és hogy a megholtra irányuló gondolatot nem szabad kedvetlenül elnyomni, ha nem akarjátok kínjukat még fokozni.

Hogy magatok és szabad akaratotok ne károsodjon, a lelkek sorsa rejtve marad előttetek. Két külön világ az, amibe ti és megholtjaitok tartózkodtok, határ húzódik köztetek, világukba nem láttok bele. Ennek ellenére léteznek, és ti a magatok világából sok szeretetet küldhettek utánuk, ami oly módon és olyan mértékben hat, hogy számtalan lélek megmenekülhet állapotából.

Gyakran gondoljatok a szegény lelkekre, és ne hagyjátok figyelmen kívül a szükséghelyzetüket, mert amit irgalmas szeretettel tesztek nekik, az gazdagon megtérül, amennyiben már a Földön szellemi segítséget kaptok a lelkektől, akik általatok a sötétségből a Világosságra jutottak.

Ámen.

B.D.Nr.3206

1944. 07. 30.

A túlvilági erőtlenség - A törvény

Ha a lélek nem kap erőt - tétlen marad. Ezt a tétlenségi állapotot csak a szeretetből induló cselekedet tudja megváltoztatni, amihez azonban hiányzik a lélek akarata, így a túlvilágon ebben az erőtlén állapotban van.

A Földön Isten szava ösztönözheti ezt az akaratot. Megmutathatja az embernek, hogy áldásos ha szeretetből cselekszik, megszívlelheti Isten szavait, gondolkodhat rajta, és saját ösztönzésből szeretetre határozhatja el magát, mert a Földön nincs hiánya erőben, hogy kivitelezze amit akar. Ezzel a lélek szellemi erőt kap, és ez fejlődését előbbre viszi.

De másképpen van ez a túlvilágon, ahol az erőtlén lélek nem tehet semmit, csak akarhat. És hogy a lény kap-e erőt, az attól függ, vajon milyen ez az akarata. Tehát a túlvilágon a lény függ az érettebb lények segítségétől - míg a földi ember a szellemi erőktől függetlenül, akarata szerint cselekedhet. Ezért az ember nem maradhat abban a könnyelmű tévedésben, hogy ő, aki a Földön nem érte el a célját, a túlvilágon bepótolja amit a fejlődésben elmu-

lasztott. Ez csalóka remény, amit majd keservesen megbán, habár a túlvilágon nem egészen reménytelen a helyzete.

Mondhatatlan kínokat él át a lélek, amiket a Földön könnyedén elkerülhetett volna a komoly felfelé törekvésével. Az erőtlenség az valami kimondhatatlan vigasztalanság, olyan állapot, amelyen a lélek nem segíthet tetszése szerint, hanem rá van utalva a többi lény szeretetére. Olykor ezt a szeretetet a lélek csak gyengén ismeri fel, mert ez megfelel a szeretetnek azzal a fokával, amit maga érez a másik szenvedő lélek iránt.

Ezért egy szeretet nélküli lélek örökkévalóságokig megmaradhat erőtlenségében anélkül, hogy egy szeretetteljes lény közeledne feléje, ha ő maga folyamatosan megmarad az önszeretetben, ha csak magára és sorsára gondol, és nincs együttérzése az őt körülvevő lelkek sorsa iránt. Az isteni törvény alapján nem gondolnak rá másképpen, mint ahogyan ő maga gondol más lélekre, és önszeretete a Világosság-beli lényeket is meggátolja, hogy közeledjenek és könnyebbséget hozzanak.

És mert maga sem nem adakozó, vagy nem segítőkész - neki sem lehet adni, vagy segíteni. Legkeservesebb, hogy Isten szavát sem lehet közvetíteni a léleknek, hogy az vezethesse ki a szellemi vakságából, mert Isten szava a Világosság - de a lélek a maga szeretetlensége miatt még nem fénybefogadó. A Földön ezzel szemben Isten szavát a szeretetlenül érző ember is megkaphatja, mert ez az a kegyelem, amit Isten a Földön a megváltatlanoknak is megad - és azok akaratuk szerint vagy elfogadják, vagy visszautasítják. Eközben a túlvilágon Isten kegyelme csak oly módon érinti a lelket, hogy tetszésére van bízva hogy akarjon, és szerető gondolatokat ébresszen magában, amire aztán ennek megfelelően kap erőt.

Némely lélek viszont annyira elkeményedett, hogy már nem képes szerető gondolatokra, és aztán az állapota elviselhetetlen, aminek magától nem képes véget vetni. Ezek a lelkek ugyanilyen szenvedő társakkal vannak körülvéve, és azok sorsa meggyújthatná a szeretetét, és emiatt bármikor javíthat helyzetén, amint felébred benne a szeretet. Mert már a legcsekélyebb akarat, hogy szenvedő társain segítsen, erőt hoz neki.

Amint ezt az erőellátást figyelembe veszi, ő is tevékenyebb lesz a szeretettevékenységben, és a másik léleknek nyújtott segítség belső boldogságot okoz, és ekkor legyőzte az erőtlenségét, a teljes tétlenség állapotát. Ekkor már Isten szavát is lehet neki közvetíteni, azaz tanító lények jöhetnek a közelébe, és közvetíthetik Isten parancsát, és hogy ezeket miért kell teljesíteni. Most kerülhet sor a Világosság-beli lények tanító tevékenységére, hogy a még tudatlan lélek világosságot és erőt kapjon, azaz tudást, amit most tovább is adhat a szenvedő lelkek sorsa iránti szerető gondoskodásból.

Azonban az erőtlen lelkek örökkévalóságokon át sínylődhetnek. Pedig ez az állapot könnyen elkerülhető, ha az ember a Földön él a lehetőségekkel, amelyek világosságot és erőt adnak, hogy éretten menjen a túlvilágra a Szellemi Birodalomba, és boldogító tevékenységekre teszi képessé.

Ámen.

A téves tanítások túlvilági kihatása

Az emberiség sok téves gondolatanyagot vett magába, de ennek maga az emberi akarat az oka, enélkül a sötétség erői nem végezhettek volna ilyen pusztító munkát. Már a legkisebb utána gondolás is felismertethette volna az emberekkel, hogy nem az igazságot tárták eléjük, azonban hagyták magukat megtéveszteni, és gondolkodás nélkül mindent elfogadtak. És most ezek a téves tanítások annyira belegyökeresedtek az emberi gondolkodásába, hogy nehéz kihajtani onnan, a veszély pedig az, hogy a tévedésekből állandóan több téves tanítás keletkezik.

Szellemi haladást nem lehet addig elérni sem a Földön, sem a túlvilági Birodalomban, amíg az ilyen tévedéseket helyre nem igazítják, vagyis ártalmatlanná teszik, ami csak a tiszta igazság beépítése által történhet meg. De nehéz dolog egyes tanítás kiigazítása, mert a megértés megkívánja az egész isteni szeretet- és megváltástannak világos ábrázolását. Ez majd bebizonyítja a téves tanítás értelmetlenségét, és ha az ember komolyan veszi az igazságot, akkor láthatóvá tesz minden tévedést.

Mikor a lélek tele téves felfogással érkezik a Szellemi Birodalomba, úgy ott a téves gondolatokkal él tovább, és szellemileg nem tud haladni. Mászt pedig nehezen fogad el, és messzemenően nehezebb egy magát okosnak tartó lélekhez elvinni az igazságot, mint egy tudatlanhoz, aki sokkal könnyebben tanítható, tehát jóindulatú befogadó. Az előbbieket csak akkor kezdenek gondolkodni, amikor elégedetlenné válnak és állandóan a világosság nélküli környezetben vándorolnak, vagy ha nem voltak rosszindulatúak, úgy egy egészen gyöngé derengésben vannak, de az sem okoz semmi jó-érzést nekik. Csak ekkor kezdenek elgondolkodni a téves ígéreteken, amelyekhez a Földön tartották magukat, és amelyek érinthetetlen evangéliumnak látszottak.

Hogy ezek a lelkek hajlandók legyenek gondolkodni és elfogadják az igazságot, sokszor igen hosszú ideig olyan szférákban kell mozogniuk, amelyek nem kellemesek számukra, hogy ezáltal többször gondoljanak a téves tanításokra, kövessék őket, és mégse észleljenek semmi változást helyzetükön. Csak ekkor kezdenek el bennük kételkedni, és csak ekkor léphetnek közelükbe az igazság-hordozók, hogy lassan egyéb gondolatokat is elfogadjanak.

De sok idő elvész olykor, amíg egy lélek felismerésre jut. Ezért az Úr szőlője szolgálóinak egyik legfontosabb feladata, hogy már a Földön eljárjanak a tévedések és a hazugság ellen, és az embereket már a Földön figyelmeztessék életük üresjáratára. Még ha akkor nem is hiszik ezt el, ezek az állítások hamarabb eszükbe jutnak amikor a Földről eltávoztak, és gyorsabb felismerésre ad lehetőséget a túlvilági Birodalomban.

Újra és ismételve tárjátok az emberek elé, hogy hiábavaló amit buzgón követnek, ha az Isten- és felebaráti szeretet parancsát nem helyezik minden más elé. A hamis tanításokra egészen nyíltan kell utalni, mert sok van belőlük. Eléjük kell tárni: Isten csak szeretetet követel az embertől, hogy Birodalmába befogadhassa, hogy minden más értéktelen a lélek számára, amíg nincs benne szeretet. Ha ezen az emberek fel is háborodnak, de a lélek hálás lesz érte miután a földi burkot levetette. Amikor szegényesnek és hiányosnak érzik magukat, és nem találnak rá magyarázatot, akkor majd gondolnak utalásaitokra, és saját állapotukon keresztül felismerik az igazságot. És hálások lesznek most is, ha igazságot kapnak, mert csak ez segítheti őket magasabbra, csak az igazság által válhatnak boldoggá.

Ámen.

B.D.Nr.5322

1952. 02. 23.

A szeretetlenség következményei a túlvilágon

A szeretetlen magatartásnak a Földön és a túlvilágon egyaránt súlyos kihatása van. Vastag burokkal veszi körül a lelket, ezért fénysugár nem képes behatolni, és örökké sötétségben marad. Fény mindenütt van, de ahol az emberi lélekbe nem tud behatolni, ott sötétség van. A szeretet azonban fényt sugároz, és belülről világítja meg a lelket, a burkok feloldódnak, és a világosság kívülről is be tud hatolni - a lélek felismeréseket tesz.

A Földön a "felismerés" az örök igazságok s a földi élet értelmének és céljának ismeretét, az Isten iránti állandóan fokozódó szeretetet jelent. A túlvilági Birodalomban azonban a világosság csak annak a léleknek biztos, aki a Földön a szeretete által jutott felismerésre. Ekkor a sötét mindörökre eltűnt, a léleknek minden kinyilvánul, számára már semmi sem bizonytalan, semmi sem érthetetlen és lehetetlen, mert szeretete által ő maga lett fényvel és erővel teljes.

Ezért örök pusztulás a lélek számára, ha szeretetlen, mert a mély sötétségben sínylődő lélek boldogtalan. Annak lett a zsákmánya, akiből minden szeretet hiányzik, és ezt az állapotot akarja azoknál a lelkeknél is elérni, akik engedik befolyásolását, akik tele vannak önszeretettel, embertársaikkal csak szeretetlenül viselkednek - mivel erre veszi rá őket a Sátán, mert saját érzéseit az emberre akarja vinni, hogy aztán neki engedelmeskedjenek.

A szeretetnélküliség a lélek halála, megmérgezi az ember gondolkodását, úgy hogy gondolkodásának eredménye hazugság és rosszindulat lesz, és ebből a gyűlölet tettei erednek, amely megint gonoszságot szül. Ez nem is lehet másképpen, mert ahol szeretet van, ott Isten van jelen, ahol szeretetlenség és gyűlölet mutatkozik, ott a Sátán, és úgy uralkodik, hogy valóban felismerhető mint a lélek legnagyobb ellensége. Nem csak a Földön üldözi az embert és akarja magának megnyerni, hanem a túlvilágon is fokozott gonoszsággal dolgozik, ott is úgy akar a lélekre hatni, hogy szíve mindig keményebbé váljon, és mindig mélyebbre húzhassa a pokol szakadékaiba. Mivel a túlvi-

lágón ennyire ijesztő kihatásai vannak a szeretetlenségnek, ezért csak szeretettel lehet fellépni ellene.

A lelkeknek a túlvilágon sok szeretetet kell kapniok, mert beteg lelkükre ez gyógyszerként hat, általa meggyógyulhatnak, ha nem csökken a lélek szeretet-ajándékozása. Még a sötétség legmegátalkodottabb szellemei is engednek a szeretet sugarainak, ha kezdetben kedvetlenül is, de amit egyszer jótéteménynek éreztek, azt többé nem eresztik el.

A szeretet a leghatásosabb fegyver Isten ellenfelével szemben. Nem bír ott megmaradni, menekül előle, és inkább elengedi áldozatát, mintsem hogy őt magát a szeretet sugara érje.

Ezért küzdjete a szeretetlenség ellen, hiszen tudjátok, hogy pusztulásba vezet - míg a szeretetből induló cselekvés megnyitja a Világosság Birodalmát. Szeretettel azokat is a Világosságba segíthetitek, akik még sötétben sýnylódnek a szeretetlen vagy szeretetben szegény földi életük következményeként. Egyedül a szeretet képes ilyen segítséget nyújtani és felpattintani a bilincseket, egyedül a szeretet képes mindenkit boldoggá tenni.

Ámen.

B.D.Nr.3627

1945. 12. 15.

A lélek tisztulási folyamata a túlvilágon

A test halála után azonnal megkezdődik a túlvilágra költözött lélek tisztulási folyamata - a lélek akaratának megfelelően. A lelkek, akik még teljes szellemi sötétségben vannak, a sötétséget nagy kóinnak érzik, és ez a kín már a tisztulási folyamat kezdete, mivel a szenvedés érzete képes változtatni a lélek akaratát. Az akarat megváltozása különböző hosszú ideig tarthat - de mindig a tisztulási folyamat elvének tekintendő.

Isten szeretete állandóan ad alkalmat az akarat megváltozásához, viszont a lélek számára a túlvilágon ezek az eszközök gyakran nem ismerhetők fel az isteni szeretet megnyilvánulásaként, de rövid időn belül célhoz vezethet, ha a lélek nem tanúsít túl nagy ellenállást. Teljesen salakmentessé kell válni mielőtt fény-áteresztővé lesz, ezért a világosság befogadásáig állapota a szenvedés, és ezért sajnálatraméltó az éretlen lelkek sorsa - így az emberi részről nekik nyújtott segítség: az értük mondott ima, vagy a gondolati oktatás és a szeretetből fakadó cselekedetekre való figyelmeztetés soha nem lehet elég.

Ha nem teljesen makacs a lélek, úgy állandóan feljebb halad fejlődésében, minden szenvedése az őt körülvéő burkot olvasztja, elfogadja a segítségnyújtást és próbálja magát megszabadítani. Olykor hosszú időt is igénybe vehet míg tisztulási folyamata befejeződik, és a lélek - mint fényt befogadó lény - szeretetben tevékenykedhet. De a már érettebb lelkeknek is teljesen fény-áteresztővé kell magukat alakítani, ugyanis a fény - mindig a tökéletességi állapot szerint - különféle erővel érintheti a lelket, így juthat mindig magasabb fokra.

A lélek a túlvilági Birodalomba való belépéskor bírhat már annyi ismerettel, hogy nem kell sötét környezetben tartózkodnia. Mindent felismerhet és megérthet, akár gyöngébb, akár erősebb fénykörben van, és ennek megfelelően tevékenykedhet is. És mégis még erősebb fénybefogadóvá kell válnia. A legmagasabb áttetszőséget kell kikristályosítani magában - és ezt megint a segítséget igénylő lelkek között végzett szeretet-szolgálatlal éri el, mert a szerencsétlen lelkekért végzett önfeláldozó szeretet tisztítja a lelket, mindig fény-befogadóbbá teszi, és e megváltó tevékenységén keresztül a saját boldogsága is hasonló mértékben növekszik.

Amint a lélek az akaratban magasba jut, úgy buzgón törekszik és folyton tevékenykedik, mert akarata által a többi szenvedőn segít, újra és újra erőt kap - ez boldoggá teszi, és szorgalmasan tevékenykedik.

Ennek az az előzménye mindig, hogy kiemelkedett akarati gyengeségből, hogy megtört az áthatolhatatlan sötétség körülötte, hogy Isten irgalmas szeretetéből küldött fénysugarak elérték a sötétségben, és ki akart menekülni sötét állapotából. A magasba jutásért való küzdelme, a szenvedései és környezete sötétsége mint tisztulási faktorok beszámítanak neki. Az őt körülvevő burok széteszik, fényáteresztővé válik, mert amint a saját akarata megtette a döntést, Isten állandóan magasabbra segítette, amíg rendeltetésének megfelelően, fénytől átsugározva tevékenykedni nem kezdhetett a Szellemi Birodalomban.

Ámen.

B.D.Nr.4887

1950. 05. 01.

Az isteni kegyelmi adományt visszautasító lélek bánata

Nagy szellemi szükségben vannak azok a lelkek, akiket szavaimmal megközelítettem, de nem fogadták el mint az Atya hangját. Mert a felismerésre a képesség bennük van - csak az akarat hiányzik a komoly megvizsgálásra. De ezek a lelkek is felismerésre jutnak egyszer, és akkor igen nagy lesz a megbánásuk, hogy egy tőlem való drága kegyelmi ajándékot nem értékelték megfelelően, és a maguknak tett szemrehányás olyan szenvedés, amit mérni nem lehet.

Akinek kegyelmi adományomat felajánlom, az bizonyos tekintetben szellemi tevékenységre van meghívva, mert ismerem lelki érettségét, és nagyobb magasságba akarom segíteni. Amint hajlandó az igazság kerete között mozogni, képes lesz a felismerésre. Tehát válaszára kerül: az örök igazság vagy a világ felé közeledik, és most a saját akarata dönt, hogy melyik utat választja. Az az ember, aki előtt két út áll, és a maga döntése folytán a téves utat választja, felelősséggel tartozik ezért, ezt a lélek önkéntelenül érzi, és ezért ínségben van, habár az értelem szeretné elkergetni az ilyen fontolgatásokat.

Ez nagy szellemi ellentmondás a lélek és értelem között, és boldog az ember, ha a lélek képes az értelmet tévedéséről meggyőzni, mielőtt még késő lenne, azaz, mielőtt a lélek elhagyná földi burkát. Ha a lélek mégis a sötétség

állapotában megy be a Szellemi Birodalomba, akkor mint tűz ég benne a világosság, amely a megvilágosulást hozta volna, mert megmaradt az a tudata az ismeretlenség állapotában is, hogy saját hibájából tartózkodik a sötétségben, mert menekült a világosságtól, amit szerettem és kegyelem nyújtott. Nagy kínok között él ekkor, vágyódik a nagy kegyelmi adományra, amit már nem lehet feléje fordítani, ha már egyszer visszautasította.

Bár kaphat segítséget a Világosság-beli lényektől, de ezek a lélek előtt nem úgy jelennek meg, mint a világosság hordozói, hanem a lélek szabad akaratát más módon teszik próbára, úgy hogy megint válaszut elé kerül: vagy követi a Világosság lelkeit, akik bár nem ismertetik fel magukat, de segítséget nyújtva melléje akarnak állni - vagy újra megmarad a makacsságban, és visszautasítja a Világosság-beli lények segítségét.

Az ember a Földön sincs arra kényszerítve, hogy a föntről sugárzó világosságot elfogadja. Épp így a túlvilági Birodalomban is a lélek akarata a döntő, hogy hogyan viszonyul a segítséghez, amit örök szeretetem mindig gyarapít, hogy a magasba vezesse.

A Földön szavam az a nagy kegyelmi adomány, amely a szellemi érettséget biztosan meghozza. Ezért olyan nagy felelőtlenség, ha valaki nem veszi figyelembe a magasból hozzá érkező szavaimat, tehát közömbös, vagy teljesen negatív velük szemben. És érthető, hogy a lélek számára végtelenül nyomasztó gondolat, ha az örökélet elnyerésének legbiztosabb eszközét figyelmen kívül hagyta, és most sajnálatra méltó állapotban van, olyan szférában tartózkodik, ahol sötétség és boldogtalanság uralkodik.

Viszont maga döntött így. Akaratával ezt a sajnálatraméltó állapotot maga teremtette meg, és most viselnie kell - vagy szabad akaratával ismét változtatásra kell törekednie. Tehát fel kell használnia azt a lehetőséget, amit szerettem és irgalmam a túlvilágon teremtett, bár most már csak végtelenül hosszú idő után, de mégis magasabbra léphet, és bemehet a Világosság Birodalmába.

Az örökkévalóságban egyedül az akarat hozza létre a sorsot, a lelket az akarat ébreszti életre - de szellemi halálának is ez lehet az oka.

Ámen.

B.D.Nr.5076

1951. 03. 02.

A túlvilági Birodalomba való belépésnél a hitetlenek ínsége

Mindnyájatoknak segíteni kell a tévelygő lelkek megmentésében. Mindenki, aki hisz bennem - tehát a lélek testi halál utáni továbbélésében is - közvetítse ezt a hitet embertársainak, mert irgalmas felebaráti szeretetet gyakorol ezzel, mert lelkeket ment meg a haláltól.

Ha tudnátok, mennyivel könnyebb annak a léleknek a sorsa, aki csak egy szikra hitet is visz magával amikor elválnak a Földtől, akkor mindent megtennétek, hogy magatokban ezt a szikrát meggyújtjátok, és minél nagyobb a

hit, annál világosabb van a lelkekben, amikor beléptek a túlvilági Birodalomba. Aki maga már hisz, ne nyugodjon addig, míg embertársát is meg nem nyerte erre a hitre. Nagy buzgalommal dolgozzon, és ezáltal nagy lesz a jutalma, mert a lelkek, akiket megnyert, ezerszeresen megköszönik.

A szellemi szükség enyhítése valóban szeretetből induló tevékenység, hiszen kihatása belenyúlik az örökkévalóságba. És szellemi ínségben van minden ember, akinek hiányos a hite, aki nincs meggyőződve, hogy van egy teljesen tökéletes Lény, aki nem hiszi el, hogy a földi élet végén bírói szék előtt kell tetteiért felelősséget vállalnia, aki csak beleél a világba, figyelmen kívül hagyva feladatát: lelkének felfelé fejlesztését. Aki a bűnök adósságát - a földi élet okát - nemhogy csökkentené, hanem még megszaportítja, mert ellenfelem áldozatául esett, aki tönkreteszi örökre.

Ezek az emberek szörnyű ínségben vannak, de embertársaik szeretete tud segíteni rajtuk. Vegyetek részt Krisztus megváltó munkájában és próbáljátok embertársaitokat felvilágosítani, mondván, magatokról tudjátok, milyen nagy a szeretete és irgalma annak, aki benneteket teremtett. Ne mint büntető Istent állítsatok az emberek elé, hanem mint szerető Atyát, aki visszahívja gyermekeit az Atyai házba, amit szabad akarattal elhagytatok. Legyetek segítségükre, hogy ismét higgyenek, akkor jutalmatok nem marad el, mert szőlőskertemben munkálkodtatok, amit valóban nem hagyok jutalom nélkül, hiszen gyermekeimet kapom vissza, akik után vágyódom, és akiknek szeretetét megállás nélkül keresem. Segítsetek megnyerni gyermekeimet, hogy szeretetemmel örökké boldogíthassam őket.

Ámen.

B.D.Nr.3906

1946. 10. 20.

A bűnök terhe a túlvilágon - Engesztelés vagy bocsánat?

Minden bűn megterhel benneteket, amit felebarátotok ellen elkövettek - és így ellenem is vétkeztek, aki a szeretet parancsát adtam nektek. Nehéz lesz hordozni a túlvilágon a bűnötök terhét, ha már a Földön le nem törlesztitek. Ne higgyétek, hogy büntetés nélkül maradtok, ha embertársatok ellen vétkeztek. Ne higgyétek, hogy nincs igazságos bíró, mert nem jelenik meg azonnal! És ne higgyétek, hogy titeket nem terhel a bűn, mert embertársatok hasonló szeretetlen módon járt el veletek szemben, és szeretet-parancsomat semmibe veszi.

Lelkiismereteket eltompíthatjátok, viszont a nagy bűnötöket nem kisebbítitek ezáltal, mert értelmetek éber marad, és el tudja választani a helyeset a helytelentől. Az akaratosokat sem kényszerítheti semmi, hogy hogyan gondolkodjatok és cselekedjete, ezért a felelősséget magatok viselitek, és leírhatatlanul megterhelitek magatokat, amikor bünt-bűnre halmoztok, ha kárt okoztok embertársatoknak, gyötritek, és a legvadabb szeretetlenséget cselek-

szitek, ahelyett hogy támogatótok szükséghelyzetében, segítenétek, tehát önzetlen szeretettel bánnátok vele - ami egyedül van tetszésemre.

A Sátán kezébe adjátok magatokat, aki lelketeket a maga akarata szerint alakítja, aki lehúzza a romlásba, és szolgálatkészségeitek jutalmául csak átmenetileg érzitek földi életviszonyaitok javulását. De mi haszna a lelketeknek? Bűneitek ne legyenek úrrá rajtatok, mert rettenetes lesz egykor a megbánás!

Higgyetek az igazságos Istenben, aki felelősségre von minden tettetekért, és kérjétek bűneitek bocsánatát, kérjétek, hogy az akaratot erősítse meg a jóra, és adjon erőt a szeretet tetteinek kivitelezésére. Mutassátok az akaratot a jóra, és segítséget kaptok, hogy kimentsétek magatokat a bűn ingoványából, és már a Földön megbocsátást és kegyelmet kaptok.

Ne hagyjátok figyelmen kívül azt, aki életet adott nektek, ne vitassátok el tőle az igazságosságot, és ismerjétek el bűneiteket. Ne cselekedjétek a szeretet parancsa ellen, amit lelketek üdvösségére adtam nektek. Szánjátok meg a gyöngéket és betegeket - és magatok is irgalomra találtok nálam. Enyhítsétek az ínségüket, és én mindenkor ott leszek segítségemmel, amikor ti kerülnétek ínséges helyzetbe. Mert ahogyan embertársatokkal szemben viselkedtek, úgy viselkedek majd én is veletek szemben az ítélet napján - amely igen közel van.

Ne vétkezzetek, nehogy bűnötök mértéke még nagyobb legyen, nehogy földre nyomjon benneteket a bűnök terhe, és ne találjatok kegyelemre az ítélet napján. Mert tudok minden igazságtalanságról, szemeim elől nem marad semmi rejtve, minden gondolatra és minden tetre felelősséget kell vállalnotok. És jaj annak akit ítéletem érint, aki igazságosságomat érezni fogja, amikor nyilvánvalóvá válnak bűnei. Kemény bűnhődése lesz - de mindig vétkéhez mérten, mert én igazságos bíró vagyok, noha végtelen a türelmem és irgalmam. Viszont tevékenységeiteknek határt állítottam, és amint ezt átléptétek elérkezett az ítélet órája is, ami igazságosságot követel minden bűnért - ahogyan az írásban és szóban meghirdettetett.

Ámen.

B.D.Nr.3256

1944. 09. 15.

Szegény lelkek - Bűnbánat - Szerető segítség

Mikor a földi életetek véget ér, és bementek a Szellemi Birodalomba, a földi vándorlásotok csak egy szempillantásnak tűnik, mihelyt megadatik, hogy visszaemlékezzetek az emberkénti megtestesüléseteket megelőző végtelen hosszú időre. Ekkor ismeritek fel azt a nagy kegyelmet is, amit a fejlődés ezen utolsó menete lelketeknek nyújtott, és áldott aki ezt kihasználta, akinek meghozta a bemenetelt a Világosság Birodalmába, akinek nem kell szemrehányásokat tennie magának, hogy kihasználatlanul hagyta elmenni maga mellett a földi élet kegyelmeit. Mert a túlvilágon a megbánás dupla kín, mivel a lélek felismeri, hogy nem teheti jóvá amit a Földön elhibázott vagy elmu-

lasztott, mert a lélek felismeri, hogy milyen elképzeltetlen kint hozott a kihasználatlanul hagyott földi élet, ezzel szemben milyen könnyű volt a rövid emberkénti élet, amit nem használt ki megfelelően.

A téves módon leélt földi élet miatt érzett bánat oly kínzó és nyomasztó a léleknek, hogy ez még növeli az amúgy is kínzó állapotát. Viszont a földi élet már elmúlt a maga sok érlelő lehetőségével, és a lélek kénytelen magára venni ennek a következményeit. A fejlődés menetét most a túlvilágon kell folytatnia, azonban sokkal nehezebb körülmények között mint a Földön, mivel a Világosság Birodalma még el van zárva előle.

Ti emberek nem tudjátok, mennyire szegény egy ilyen még sötétségben tartózkodó lélek, és mekkora irgalmas szeretetre van szüksége, hogy segíteni lehessen rajta. Könyörüljön mindenki ezeken a lelkeken, adjatok nekik szeretetet - különben soha nem kapnak megváltást, mert egymagukban túl gyengék, és erőt egyedül a szeretet ad nekik. A lelkek ezt a szeretetet az emberektől várják és remélik.

A világgal teli szellemi már csak akkor támogathatja ezeket a lelkeket, ha készek a többi lélek szenvedésének enyhítésére. De hogy fel lehessen ébreszteni bennük ezt a segítőkészséget, először az akaratukat kell felerősíteni, és ezt csak az a szeretet hozza létre, amivel a földi emberek látják el őket. Megváltatlan lelkek, tehát akik nem használták ki a földi életet, akik szellemi törekvés nélkül éltek a Földön. Nagy szükségben vannak, mert teljesen erőtlenné, és teljesen legyengülté az akaratuk.

Az ilyen lelkek támogatása az egyik legnagyobb szeretet-cselekedet, amit az ember megtehet. Imádkozzon folyton ezekért a lelkekért, tárja eléjük a gondolatot, hogy a túlvilágon nekik is szeretetteljesen kell tevékenykedniük. Újra és újra prédikálja nekik a szeretetet, gondolatban beszélgesse velük, és szeretete által adjon erőt nekik, amit a lelkek jólesően éreznek, mert szenvedésük enyhül általa. A lelkek ezt örökké köszönni fogják majd annak az embernek, aki szeretetével megváltja őket kínos állapotukból.

Amint már a megváltás munkájában maguk is részt vehetnek, amint képesek csökkenteni a többi lélek szenvedését szellemi tudásuk átadásával - amit maguk is csak most szereztek akaratuk megváltoztatása által - úgy a legnagyobb szükségállapotuk is megjavul, és bánkódásuk ugyanolyan mértékben csökken, amilyen mértékben megnőtt segítőkészségük. Mert felismerték, hogy a szellemi világban szükség van rájuk, és buzgalmuk feledteti az örök fájdalmat.

Utána a lélek igyekszik szellemi javakat gyűjteni, hogy azokat is kioszt hassa. Kialakít magának egy új tevékenységi területet és próbálja pótolni azt, amit a Földön elmulasztott: szeretetet adni másoknak. Most fejlődési menetét a Szellemi Birodalomban folytatja - hála a segítségnek, amit a földi emberek szeretetteljes gondolatai hoztak, és amiért örökké hálás lesz.

Ámen.

Szeretet a tévelygő lelkek iránt

Szánjátok meg a tévelygő lelkeket, tekintsétek betegnek őket, akiket segíteni kell, és ne engedjétek nyomorogni szellemi szükségükben. A testi szükségnek vége lesz, a lelki szükségét ellenben magával viszi az örökkévalóságba a túlvilágra, de ettől megmenthető, ha még itt a Földön eljut az igazságra, amit ti vigyetek el a tévelygő lelkekhez. Segítsetek rajtuk, amint alkalom adódik erre, beszéljétek nekik Isten szeretetéről - aki vágyódik utánuk. Tárjátok eléjük hiányos állapotukat, amely lehetetlenné teszi Isten közeledését hozzájuk, és mutassátok meg a gyógyulás útját, az utat, amely egyedül vezet a célhoz - a szeretet útját.

Figyelmeztessétek őket, hogy cselekvő szeretet nélkül nem tudnak érelődni, és céljukat soha nem éri el, hogy a földi életet a lelkük tökéletesedésére kapták. Irányítsátok gondolataikat a szellemi dolgok felé, biztassátok, hogy gondolkodjanak a földi élet céljáról. Magyarázzátok meg a Teremtés értelmét és célját, a szenvedéseknek és a földi szükséghelyzeteknek a célját, és próbáljátok előmozdítani szellemi szükségállapotuk megszűnését. Óriási jelentőségű ez a cselekvő szeretet, amikor megsánva a tévelygő lelkeket segítséget próbáltok vinni nekik. A kezdeti visszautasítás ne ijesszen meg, vigyétek hozzájuk Isten szavát, és gondoljatok minden időben feladatotokra, ami a megváltó tevékenység legyen a Földön.

A szellemi ínségben lévő lelkek száma megszámlálhatatlan, azonban csak a földi szükségekre figyelnek, és nem szállnak magukba, ami fénysugarat hozhatna nekik. Csak a földi életviszonyok javulására gondolnak, és nem tudják, hogy az a szellemi szükséghelyzet következménye, hogy először azt kell megszüntetni, hogy megkezdődhessen a földi életviszonyok javulása. Vigyétek el hozzájuk ezt a tudást, és segítsétek hogy rátérjenek erre az útra, és lelkük örökké hálás lesz. Mert szükséghelyzetük mindig nagyobb lesz ahogy a véghez közelednek, mert Isten ellenfele hatalmat nyer a lelkek fölött, és befolyása borzalmasan káros a lelkeknek.

Az ismeret a földi életük céljáról talán megvédi őket ettől a befolyástól, és ha jóakarát van bennük, lelkük kiszabadulhat a befolyásából, mert felismeri hogy az gonosz, és Istentől elfordult hatalom. De meg kell kapniuk ezt az ismeretet, és vigyétek végbe az irgalmasság cselekedeteit akárhol adódik rá alkalom, és fáradozástok nem lesz eredménytelen. Mert nagy a szükség - és a vég közeledik, és Isten országáért minden órát ki kell használni. Ez Isten akarat, amit figyelembe kell vennetek, ha dolgos munkások akartok lenni szőlőjében, és szolgálni akartok.

Ámen.

Világosság utáni vágy a túlvilágon - Szellemi beszélgetések

A túlvilági Birodalomban a világosság után igen nagy vágyakozás van azoknál, akik felismerték, hogy a boldogság foka bizonyos felismerésektől is függ - ami belőlük viszont hiányzik. Ezek olyan lények, akiktől a Földön bizonyos jószág elvitathatatlan, akik fáradoztak, hogy helyesen és igazságosan cselekedjenek - viszont nem hittek egy fölöttük álló hatalomban, sem a lélek továbbélésében a Szellemi Birodalomban.

Ez a hitetlenség képtelenné tette őket arra, hogy a Földön fogékonyak legyenek szellemi tudásra, és hiányzott az akaratuk a hithez. Ezért mindent nemlétezőnek és hamisnak tekintettek, amit – mint a földi életen kívül levőt - a hívő emberek képviseltek. Hiányzott az akaratuk, hogy erről valamit megtudjanak, mert nem hittek, mert a földi élet is oly rendkívül fontosnak tűnt előttük, hogy csak ezért dolgoztak és alkottak.

A túlvilági Birodalomba jutva állandóan jobban és jobban felismerik a Szellemi Birodalom realitását - de nem képesek tiszta képet kapni saját létükről és helyzetükről. Nem tudják, hogy mi létező és mi nem létező, mert homályos képeket látnak, amiket nem értenek. Ezek gondolkodásra indítják, de semmiben sem ismerik ki magukat. Vágyódnak a világosságra, ismeretre, és hálásak ha ezt megkapják. De a hiányzó hit a Szellemi Birodalomban megnehezíti a tanulást, hogy megtalálják a hitbeli felvilágosítást, mert földi beállítottságuk folytán nekik mindez elfogadhatatlannak tűnik. Viszont folytonosan törekszenek a magyarázatra, tudni akarják az igazságot, és ezért hozzá is jutnak.

A túlvilági Birodalmat most már valóságnak ismerik fel, mert a földi életről való tudásuk nem tűnik el teljesen. Tehát már meggyőződtek a halál utáni továbbélésről, és ez a meggyőződés arra hajtja őket, hogy fáradhatatlanul keressék ami még hiányzik - a világosságot - és nem fáradnak el, mindegyütt ott tartózkodnak, ahol felvilágosítást kaphatnak. Ennek ellenére csak akkor adható nekik világosság, ha a szeretni-akarás elevenné válik bennük, hogy azzal dolgozzanak. Ezért aztán vannak lelkek mondhatatlanul hosszú ideig tudás és világosság nélkül - kívánságuk ellenére - mert még nincs együttérzésük a velük együtt szenvedő szellemi iránt, mert a világosságot még egoista okokból kívánják, így nem adható meg nekik.

Az emberek azonban hozzászoktak a Földön, hogy szolgáljanak embertársaiknak - legyen az találmány, tanácsadás vagy oktatás - ezek a túlvilágon is ugyanezt teszik, ezért gyakran nagyon gyorsan eljutnak az igazi tudásra, mert itt is hasonló szolgáló módon akarnak a tudatlan lelkek javára dolgozni. Azonban egyetlen lény sem lesz kényszerítve a tudás megszerzésére - arra bensőségesen vágyakozni és buzgón törekedni kell. Még ezután is a lélekre lesz bízva, hogyan viszonyul a kapott világossághoz. Ez azonban nem téveszti el hatását, mihelyt komoly az akarata a helyes felhasználáshoz.

Ezért jelenthetnek nagy áldást az oktatások is a földi emberek részéről, ha mindig arra gondolnak, hogy minden szellemi beszélgetésen megszámlálhatatlan lélek van jelen, abban részt vesznek. Ezért a szeretet szellemében vessétek a beszélgetéseket, amely kisugárzik ezekre a lelkekre is, és elveszi minden visszautasító akaratukat.

Akinek az igazságnak megfelelő szellemi javai vannak, az vezesse el ezt azokhoz, akiknek nagy hiányaik vannak, és gondoljon gyakran a túlvilági lelkekre, akik néha-néha készségesebbek annak elfogadására, mint a földi emberek, akik még a látszat-életükben mindent vissza akarnak utasítani, ami a túlvilági életre vonatkozik.

A Földön elhangzó jó és rossz beszéd visszhangot kelt a túlvilági Birodalomban. Erre mindig gondolatok, és igyekezzetek úgy beszélni és gondolkodni, hogy a túlvilági lelkek tanulhassanak, hogy szívesen meghallgassanak, és az mindig előnyös legyen a számukra. A lelkek majd folyton körülvesznek, és szolgálni is szeretnének nektek - amennyire erejükből telik. A világosságot minden módon terjeszthetitek, a világosságra éhes túlvilági lelkek hálás tanítványok lesznek, és Isten országáért végzett munkátok mindig áldásos lesz.

Ámen.

B.D.Nr.2381

1942. 06. 24.

A szegény lelkek imát kérnek

Engedjétek a halottak kérésének, ne utasítsátok vissza amikor emlékezetetekbe idézik magukat, és értsétek meg, hogy segítségetek nélkül mondhatatlanul sokat kell szenvedniük.

A megváltás nélkül elhunyt lélek sorsa nagyon szomorú, és senki sem tudhatja, hogy egy lélek vajon meg van-e váltva bűneitől vagy nem, ebben a kínos állapotban szenved-e, és segítségeteket igényli. Ezeken a szegényeken csak imával segíthettek, mert ekkor érzik szereteteteket, és ez erőt ad nekik, hogy saját sorsukon javítsanak. Megváltoztatják akaratukat, mert elsősorban erre van szükség szomorú helyzetük megváltozásához.

A lelkek a legkisebb támogatásért is hálásak, mert rátok vannak utalva, vagy azon lelkek irgalmas tevékenységére, akik már magasabb érettségi fokon vannak. De ezek csak akkor nyújthatnak segítséget, ha a lélek akarata szeretne változtatást a jelenlegi állapotában. Viszont ezeknél a lelkeknél az akarat nagyon gyenge - noha talán nem teljesen tétlen - és ezért gyakran elgondolhatatlanul hosszú ideig sínylődnek, ha ima által nem kapnak támogatást, ami erőt hoz nekik akaratuk megváltoztatására, azaz hogy akaratuk tevékeny legyen. Ha ismernétek az ilyen lelkek nyomorúságát, nem engednétek hogy hiába könyörögjenek, mert egy halottra való gondolás az valójában az ő segélykiáltása a szükséghelyzetből az emlékezetünkbe időződése által.

Az emberiség egymás iránt teljesen szeretetlen, és a halál utáni továbbélésben sem hisz. Azért nem gondolnak a halottaikra sem, miközben

azok erősen szenvednek. Állandóan az emberek emlékezetébe nyomulnak, mert ezáltal akarják elérni, hogy imádkozzanak értük.

Nagy az ínség a túlvilágon, és azért az ismeretlen halottak lelkei is azok közelébe nyomulnak, akik teljes együttérzéssel gondolnak a szegény lelkekre. Mert minden értük szóló imát jótéteménynek érznek, és minden felfelé irányított akaratot mint erejük szaporodását érzik. Azokat az embereket, akik a Földön teljes száналommal viseltetnek irántuk, körülveszik ezek a segítségre váró lelkek, mert segítséget várnak tőlük. Már a segíteni akarás szándéka is erő a számukra, és minden őket körülfogó szerető gondolat megerősíti az akaratukat - ezért tudnak a készséges imádkozó teremtmények ezeknek a lelkeknek a túlvilágon segíteni és erőt közvetíteni, amire nagy szükségük van a túlvilági mondhatatlan kínjaik csökkentéséhez.

Hogy az ima milyen kegyelmi adomány, azt az emberek nem tudják eléggé méltányolni. Helyesen imádkozva mindent elérhetnének, mert Isten maga ajánlotta ezt a kegyelmet, és nem állított semmi határt. De erőtlenségében a lélek a túlvilágon nem tud segíteni magán, hanem mások segítségére van utalva - ezért adjátok meg nekik ezt a szeretetet és segítséget, hogy kínos állapotukból kiragadjátok őket, és lehetővé tegyétek önmegváltásuk elkezdését.

Mikor a lélek ezt az akaratnélküliségi pontot legyőzte, akkor törekvése már csak a feljebbjutásnak szól és elmúlt fölül a legnagyobb rossz. Az erőt azonban az emberi szeretet oldaláról kell megkapnia a közbenjárás által, mert csak a szeretettel végzett munkálkodás hoz a léleknek megváltást, és ahol ő maga gyenge hogy szeretetből cselekedjen, ott kell az embernek szeretettel melléje állni, hogy a felemelkedéshez szükséges erőt megkaphassa.

Ezért ne feledkezzetek meg a szegény lelkekről, akik alázatosan arra kérnek, hogy legyetek segítségükre.

Ámen.

B.D.Nr.5318

1952. 02. 16.

A túlvilági lelkek szorult helyzete - Közbenjárás – Akaratváltozás

A túlvilági szegény lelkek szorult helyzete igen nagy, mert állapotuk gyakran elviselhetetlen, mivel sűrű sötétség veszi körül őket, és nem találnak kiutat belőle. De minél jobban szenved egy lélek, annál nagyobb a lehetőség, hogy befelé fordul, gondolkodik a vétkeiről, és segítség után néz. Emiatt elindul a legkisebb fénysugár után is, mert menekülést remél tőle. Csak most lehet hozzá világosságot vezetni, amikor a sötétségtől már menekülni próbál. Előtte nem lett volna képes hogy megértse a tanítást, hiszen annyira makacs is lenne még, hogy ha kapott is volna oktatást, hiábavaló lett volna minden szeretetteljes fáradozás.

A Világosság-beli lények a lelkeken felismerik azok akaratát, és ennek megfelelően azokat a szegény lelkeket vezetik a világossághoz, akik erre vágyakoznak, mert ezen lelkek állapota már olyan, hogy segítséget lehet nekik nyújtani, már elfogadják, sőt kérik a segítséget.

Ekkor tehát ezeken a lelkeken elkezdődhet a megváltás munkája, még ha a teljes mélységből érkeztek is. Mert a kegyelem és Jézus szeretete a mélységen keresztül is hat a lelkekre, és ezek megmentése mindenekfelett hálás feladat, amihez ti emberek mondhatatlanul sok hozzájárulást adhattok a tudatos közbenjáráson és azok gondolati felvilágosításán keresztül, akik maguknak segítséget kérnek.

A szegény lelkek a túlvilágon tudják, hogy az embereknek a Földön még életerejük van, ami nekik teljesen hiányzik, ezért körülveszik ezeket az embereket, hogy erőt kapjanak tőlük. Bár nem tudják, hogy milyen formában kapnak erőt, de azt kérik az emberektől ami nekik hiányzik, amivel nem rendelkeznek, viszont az embereknél érzékelhetik.

Nagy szükségállapotuk mindig újra odahajtja őket az emberekhez a Földre, még ha gyakran csak gyengén emlékeznek arra az ismeretre, amit a Földön birtokoltak. Ezért nem könnyű tanítani ezeket a lelkeket, mert mindig számolni kell gyenge gondolkodóképességükkel, és ennek megfelelően bűneikről, érettségi állapotukról minden felismerésük hiányzik. De éheznek a felvilágosításra, és türelmes hallgatók mikor magyarázatot kapnak.

Nagy a szükséghelyzet a túlvilági Birodalomban, amit ti emberek enyhíthettek, ha készek vagytok segíteni, ha megszánjátok ezeket a lelkeket, és felélénkül segítőkészségeitek. Mert már a szerető gondolatot észlelhető erőellenállásnak érzik, és ezért nem is hagyják el azt az embert, aki szerető rájukgondolással segít, és Jézus Krisztusnál kér segítséget ezeknek a szegény lelkeknek.

Az isteni Megváltó mindig kész, hogy a mélyből segítse felemelni a lelkeket - de a szeretet parancsát nem lehet elhagyni. Így mikor a lélek maga még nem képes szeretetet felmutatni, megelégszik a szerető szívből jövő közbenjárással, és úgy tekinti, mintha a lélek maga könnyörgött volna, és megváltásra talál szeretete és irgalma által.

Végtelen sok módon hozzájárulhatnak a lelkek sötétségből való kimentéséhez az emberek. A lelkek mind ezért könnyörögnek hozzátok, és ahogyan kérnek, ahogyan gondolataitokba bekapcsolódnak, arról tudhatjátok hogy segíthettek rajtuk, hogy már elérték azt az állapotot, amikor segítséget akarnak, és az emberek részéről a szeretet-fáradozás nem lesz hiábavaló.

Segítsetek rajtuk, mentsétek ki őket helyzetükből, és így járuljatok hozzá a lelkek megváltásához, akik elmulasztották a Földön, hogy tökéletesedésükön dolgozzanak, és akik ezért a túlvilágon a legnagyobb ínségben vannak, amiből csak az emberek szeretete segítheti ki őket.

Ámen.

A túlvilági lelkek Isten szavát erőáramnak érzik

A Szellemi Birodalommal való kapcsolat által szilárd erőáramlás jut mozgásba, és ennek az erőáramnak mindenütt hatása van, ahol hasonló felfelé törekvés észlelhető. Ott is, ahol az ember törekvése még nem tudatos, de ellenállást sem gyakorol. Az erő hatása felismerhető, mert kezd kinyílni, felfigyel, és követ mindent, ami a Szellemi Birodalommal összefüggésben állhat, hogy magának ítéletet tudjon alkotni.

Higgyétek el földi szolgálaim, nem mentek el észrevétlenül embertársaitok mellett. Higgyétek el, tetteitek és beszédetek figyelemre talál, és ez már az erősugárzás kihatása, amit mozgásba hoztatok, csak hogy ezt a hatást - mert szellemi oka van - csak szellemben lehet megfigyelni is. Az embertársak gondolataiban jut kifejezésre, ami számotokra nem felismerhető, de az emberek belső megváltozásának az oka lehet. És lesznek nem földi emberek, akik az erőáramlásból hasznot szereznek: a túlvilági lelkek, akiknél semmilyen gondolat nem marad rejtve amint tapasztalatot akarnak gyűjteni nálatok, akik akaratom szerint járjátok utatokat.

Jólesően éreznek minden erőáramlást - ami ima vagy szeretetből induló cselekedet, a Földön szavaim közlése, vagy e szavak felolvasása által fény-sugárként érkezik hozzájuk - amint készek ezt elfogadni. Ezért vagytok ilyen lelkekkel körülvéve, akik mind erőt szeretnének kapni tőletek.

Embertársaitok bizonyára épp így bőven szereznének erőt mellettetek, ha benneteket meghallgatva szavaim kegyelmi erejében részesednének, de akaratok még nem fordul kizárólag a szellemi javak megnyerésére, mert még túl sok figyelmet szentelnek a világnak. Eközben a túlvilági lelkek mint erőt, mint jótettet érzik ami általatok nekik nyújtatik, mert a túlvilágról való erőáramlást, amit a Világosságból való lények vezetnek hozzájuk, csak akkor ismerik el ugyanilyen jónak, ha már megszerezték az első ismeretet, ha segíségetekkel a sötétség vagy derengés birodalmából megtalálták az ajtót a Világosság felé. Mert ők még nagyon földközelpontban tartózkodnak, és ezért a Földről könnyebb megdolgozni őket, mint a Világosság-beli lények által. Ezek már ott állnak segítőként mögöttük, és megkönnyítik annak a megértését, amit ti nyújtotok nekik. De mindig az isteni erő áramkörében állnak, szerezeterőm mindig érinti őket és érzik a hatását. Csak hogy magam nem hathatok rájuk, amíg megmaradnak ellenállásukban, amíg még a sötétség tereiben tartózkodnak, amiből azonban kiszabadíthatjátok őket szerető felvilágosítás, közbenjárás és gondolati befolyás által.

Minden jó gondolat erőként hat a Földön éppúgy mint a túlvilágon. Ezért embertársaitok felé is csak jó gondolatokat küldjétek, és ezzel erőt is küldtök nekik, ami segítheti őket a belső megváltozáshoz. Mert minden jó gondolat, akarat és tett megváltó hatást gyakorol - mert ez az az erő, amely soha nem marad hatás nélkül.

Ámen.

A közbenjárás ereje

A halottakért való közbenjárás erejét közvetítsétek mindenkinek, akik eltávoztak közületek, mindegy hogy milyen érettségi fokozaton vélitek őket, mert mind erőre szorul még - és hálásak ezért a segítségért! Boldogító tudat a lelkeket felsegíteni a mélyből, és igaziból akkor ismeritek fel ezt, mikor magatok is megjelentek a túlvilágon, és látjátok a nyomorúságot, amiben sok lélek sínylődik, mert nincs közbenjárójuk, mert nincs a Földön ember, aki szeretettel gondol rájuk és erőt juttat nekik, ami szükséges a felfelé jutásukhoz.

Amint a lelkek egyszer megtapasztalták a szeretet erejét, ez óriási buzgóságot eredményez, hogy ezt az erőt felhasználják, viszont az első lökést az emberek részéről kapott szeretetteljes közbenjárással kell megadni nekik, mert ez érinti őket a leghamarabb, és gondolkodásuk irányát megváltoztatja. De a közbenjárást tudatosan kell végezni, azaz olyan elhatározással, hogy a lelkek felfelé való fejlődését segítitek.

Tudnotok kell, hogy közbenjárástok értékes. Ismerkedjétek meg az eltávozott lelkek szükséghelyzetével, és szerető szívvel küldjétek fel imát erőjuttatásért e lelkek részére. És ezt az erőjuttatást biztosan tapasztalják, a nekik szóló szeretetet is hálásan érzik, és ez hasonló szeretetre indítja őket, és az kisugárzik környezetükre, úgy hat mint egy gyenge világosság, ami minden léleknek jólesik.

Ti emberek nagyfokú megváltó munkát végezhetek, ha van bennetek akarat a szükség és szenvedés enyhítésére, ha ez az akarat hajt benneteket a szívből jövő imára, aminek egyedül van megváltó ereje. Tudatosan kell tenni mindent amit tesztek, és ne külső formaságot vagy ajakimát végezzetek, mert ennek nincs hatása, mivel a tudatos segíteni-akarási nem tevékeny benne.

Egyedül a szeretet tud megváltani - ezt mondom mindig és ismételten. Szeretettel elképzeltetlenségül sokat értek el, szerető közbenjárással annyi sugárzó világosságot vihettek a sötétségbe, hogy ott sok lélek összefut, a fény-sugár érinti őket, mindig azzal az eredménnyel, hogy felébred bennük a szeretet érzése, és cselekedni kívánnak.

A szerető közbenjárás óriási erőáram, amely hatását soha nem téveszti el. Kapcsoljátok be szeretteiteket ebbe az áramkörbe, hívjátok gondolatban őket magatokhoz, mondjátok el, hogy segíteni akartok rajtuk, és fogadják magukba csendben és ellenállás nélkül ezt a segítséget. Gondolatban tanítsátok őket, hogy számukra is feljebb lépési lehetőség, ha az erőt - amit a közbenjárástok által kapnak - igénybe veszik.

És állandóan Jézus Krisztusra utaljátok. Csak egy valaki van, aki megválthatja őket, és ezt az egyet csak a szeretet által lehet megnyerni. Ezért bízassátok őket, hogy a töletek kapott erővel azokon a lelkeken segítsenek, akik szintén nagy szükségben vannak, hogy ez a szeretetet-gyakorlás mindig közelebb viszi őket Jézus Krisztushoz - aki nagy irgalmában magához von mindenkit, és bevezeti a Világosság Birodalmába.

Mikor egy lelket sikerül arra segíteni, hogy a kapott erőt helyesen használja, akkor a felemelkedése biztosítva van, akkor erőtlensége és akarati gyengesége eltűnik, buzgón tör a magasba, és számtalan lelket magával húz, mert ismereteit közölte velük - tehát egyetlen közbenjárás előre nem látott áldást von maga után.

Ti emberek a Földön ne értékeljétek alá a közbenjárás erejét, de arra mindig gondoljatok, hogy szerető szívből kell érkeznie, hogy valóban erőt adjon. Vonjátok bele összes szeretteiteket, mert erőre még mindenkinek szüksége van, és örökké köszönetet mondanak, hogy a még gyenge erejüket megszorítottátok, és szeretettel gondoltatok rájuk.

Ámen.

B.D.Nr.8611

1963. 09. 09.

Közbenjárás a túlvilági lelkekért I.

Ismételten hangsúlyozom, az emberek még nagy sötétségben járnak, és ezért világosságot kell gyűjtani nekik. De sokfélét mondanak világosságnak, ami inkább a sötétséget mélyíti, mert ezek inkább vakító fények, amelyek ellenfelemtől származnak, és az emberekhez olyan szellemi erők vezették el, akik nem jogosultak a tanításra. Ott nyilvánulnak meg, ahol a szellemi világgal olyan kapcsolatokat teremtenek, amibe éretlen szellemek is bekapcsolódhatnak. Ezeknél még hiányoznak azok a feltételek, melyek a tiszta igazság Földre vezetését garantálnák.

Ellenfelemnek mindig fontos ügye, hogy követőit el ne veszítse, és ezért a szeretetből induló cselekedetektől visszatartja őket – teljesen mindegy milyen formában. Mindenekelőtt azt akarja megakadályozni, hogy a mélyből a lelkek feljebb emelkedjenek, hogy az éjszaka sötétjéből a nappal világosságára jussanak. Tehát megtesz mindent, hogy a lelkek mélyből való megváltását megakadályozza, mikor azok a Szellemi Birodalomba jutva még nem találtak rá a Jézus Krisztusban való hitre.

Az ilyen lelkeken csak szeretetteljes közbenjárással lehet segíteni, mert csak ez jelent biztos menekülést a mélységbe zuhanástól és a legrosszabb sötétségtől. De ellenfelem ettől vissza akarja tartani az embereket, mert a szerető közbenjárás az egyetlen, ami megerősíti az ilyen szerencsétlen lelkek akaratát, hogy alkalmasak legyenek a tanítások befogadására, amiket a szellemi vezetők adnak a túlvilági Birodalomban.

Minden megváltatlan léleknél hiányzik még az erő, hogy helyzetén maga javítson, rá vannak utalva az emberek szerető közbenjárására, ami mint erőnlét jelentkezik náluk - de ami semmire nem kényszerít. A szeretetnek azonban hosszú időn át senki sem tud ellenállni, és ez az amit az ellenfél meg akar akadályozni.

Mikor a Földön az embert a saját szelleme már oktatni tudja, akkor mindig az igazságnak megfelelő magyarázatot kap. De ha szelleme működését megkérdőjelezi, akkor a lélek nem engedi, hogy magam tanítsam, hanem

a Szellemi Birodalom valamelyik lényének hisz - akit maga nem tud ellenőrizni. Ilyenkor elővigyázatosnak kellene lennie, és komolyan kivizsgálni, vajon a közvetített tanítás megfelel-e az igazságnak. Mert könnyen lesz maga is a Sátán segítője, ha olyan szellemi javakat terjeszt, amely az igazságnak ellentmond. És a kivizsgálás könnyű, ha az ember mértékadónak csak a szeretetet veszi.

Szeretetemnek és bölcsességemnek megfelel-e, amikor egy magát szerencsétlennek érző lény nem kap segítséget? Megengedem-e, hogy a Sátán marka fogva tartson egy lényt, aki megváltásra és szeretetre vágyódik? Az mindig a lény akaratától függ, hogy a segítséget elfogadja-e, azonban a segítséget soha meg nem tagadom tőle, és a hatalmat nem adom át ellenfelemnek, mert én soha nem vetek kárhozatra senkit, inkább a mélyből kívánom kimenteni a lelkeket.

Ha a lélek maga még túl gyöngye, ez a mentési munka csak a szeretet-erő által mehet végbe, amit vagy az emberek, vagy a Világosságból való lények vezetnek el a szegény lelkekhez. És a földi ember szerető közbenjárása - ami a léleknek a túlvilágon erőként hat - hasznára válik és erősíti akaratát, a lélek akarata pedig kielégített.

Megváltás Művem a túlvilági Birodalmamban is folytatódik, és az igen nagy szeretetemmel magyarázható, ami minden teremtményemre érvényes. Állandóan segítem a bukottat a magasba emelkedni - miközben szabad akaratára is tekintettel vagyok. Azonban a földi ember szeretete is - ami az ilyen megváltatlan, szerencsétlen léleknek szól - erő-áram, amely megérinti a lelket, és arra indíthatja akaratát, hogy fogadja el az oktatásokat, amiket a Szellemi Birodalomban is megkaphat, ami kezdetben csak gyenge világosságot ad neki, de megerősödhet ha jóindulattal elfogad minden tanítást.

Szeretetemnek soha nincs vége, szól minden szegény léleknek is, és soha nem engedem meg, hogy ellenfelem akadályozza, ha útján a világosságot keresi. Az embereknek meg állandóan a szívükre bízom, hogy csendes közbenjárásukkal gondoljanak ezekre a lelkekre, és valóban, nem veszt el egy lélek sem, akire szerető közbenjárással gondolnak.

Valóban sátáni tanítás az, amely az embereknek a közbenjárás haszontalanságát prédikálja. Ez a tanítás soha nem származhatott tőlem, mert teljesen ellentétes Megváltó Tervemmel, ami a túlvilági Birodalomra is érvényes, és szerető közbenjárásával minden földi ember részt vehet benne.

Ismételten mondom: valóságos dolog hogy közbenjárástok erejével a pokol minden lakóját megválthatjátok! Mert ellenfelem tehetetlen a szeretettel szemben. A szeretet kitép a kezeiből minden lelket, akit nem akar elereszteni. A szeretettel szemben nincs ereje, és ezért akarja megakadályozni az embereket a szeretet gyakorlásában, és ezt meg is teszi, amikor azt hazudja, hiábavaló minden szerető közbenjárástok. És az engedelmes embereket is megtalálja, akik elfogadják az ilyen tévedést, és azt mint az igazságot buzgón képviselik. Ha ezek az emberek elgondolkodnának rajta, hogy tanításuk teljesen ellentmond szeretetemnek és bölcsességemnek, akkor maguk is belátnák

tévedésüket, mert én mindig megváltani akarok - sohasem kárhozatra juttatni.

Minden szeretetet gyakorló ember engem támogat ebben a Megváltás Műben, úgy hogy ezek szeretete kedvéért erőt tudok szétosztani - és mégsem dolgozom az örök Rend törvénye ellen.

Ámen.

B.D.Nr.8616

1963. 09. 14.

Közbenjárás a túlvilági lelkekért II.

/Válasz a téves tanításra, hogy csak "kvalifikált" imádkozók jogosultak a szegény lelkekért imádkozni./

Folyton csak a Szeretet Evangéliumát tanítom, mert akkor teljesítitek a Földön elvégzendő feladatot, amikor ezt az Evangéliumot elfogadjátok, amikor az Isten és felebaráti szeretet parancsának megfeleltek. Ezért folyton kérdezzétek magatokat, hogy mindazzal amit gondoltok, beszéltek és cselekedtek megfeleltek-e a szeretet-parancsomnak. De mindig azt a szeretetet kívánom tőletek, ami a szívetek mélyén fellángol - mert csupán szavakkal és taglejtésekkel nem elégedhetek meg.

Ezért minden szeretet-cselekedetet önzetlenül kell végezni, mert a jutalomra való kilátás csökkenti a szeretetet, és az ilyen tettek ezért csak világi értékelést kaphatnak. Mindig a legbensőbb érzés a mértékadó, hogy mennyire akar boldogítani és segíteni. Amikor szeretetben eltöltött életet kívánok tőletek, mindig az önzetlen, adni akaró szeretetet kell érteni alatta, mert egyedül ez visz kiérlelődésre. Ez a tiszta, isteni, önzetlen szeretet azonban velem kapcsol össze benneteket, és amit ezzel a szeretettel kértek felebarátotok számára, azt meg is kapjátok - legyen az a földi szükség enyhülése, vagy hogy szellemi javakat kapjon. Mindig a felebarátnak szóló szeretetetek ér el valamit.

Ami szeretet nélkül történik - ima amit csak a száj mond, de nem érkezik a szív mélyéből - olyan, mintha nem is mondtátok volna el, mert nem éri el fületem, tehát ilyen ima meghallgattatásra sem talál. Minthogy azonban egyébként a szeretetgyakorlás a földi élet célja, én sem hagyom abba a szeretet prédikálását, és szőlőm munkásait is mindig azzal bízom meg, hogy a Szeretet Evangéliumát terjesszék. Szólítsanak meg velem minden ember-szívet az önzetlen szeretet-cselekedetekre. Magától értetődik, hogy soha egyetlen embert sem akadályozok meg a szeretet gyakorlásában. Minden azért történik, hogy eleven legyen, mindenre a szeretet ösztönözze, mert semmilyen formára nem figyelek, mivel az értéktelen az ember lelkének. Tehát az ember akaratát értékelem, és egyedül én tudom, vajon a szív részes-e vagy nem mindabban, amit gondol, beszél vagy cselekszik.

És ti emberek mindig csak a szeretetet prédikáljátok, és soha ne akadályozzátok a szeretetgyakorlást - ehhez tartozik a megholtakért végzett ima is. Mert ismeritek-e az imádkozó lelki érettségét? És nem teszitek-e bizonyta-

lanná az embert, akit az ilyen imától óvtok? Higgyétek el, maguk is meg tudják ítélni, vajon elfogadtam-e imájukat. Azokat is visszatartanátok az imától, akiket a gondoskodás hajt halottaikért, akiken segíteni akarnak, különben miért imádkoznának? Kételyt engednétek ezek szívébe, mivel egy alázatos ember nincs meggyőződve a maga érettségéről, ami egyedül tenné alkalmassá a lelkekért való imára.

És ki mondhatja magáról, hogy annyira mélyen áll a hit talaján, hogy egyedül az ő imájának van értéke?

Egyedül nekem engedjétek át az ima értékének megítélését, mert én már a lelkek segíteni akarását is értékelem, és ellenfelem hatalmától minden imádkozót megvédek. Csak az üres ajakimának nincs értéke, az így imádkozók még mindig ellenfelem hatalma alatt vannak, különben eleven lenne a hitük, és imájuk a szívből fakadna. Tehát nem kell senkit óvni a holtakért való imától, mert hamis az a felfogás, hogy imája által az imádkozó ellenfelem hatalmába adja magát. Az lehet csak, hogy nem fogadom el az imát, mert csak a szájával mondja. És az ilyen ima valóban nem ragadja ki a lelkeket ellenfelem hatalmából. Ezeknek az imádkozóknak nem kell bosszúállásától félniük - mert egy lelket sem vesznek el ellenfelemtől.

Azt mondhatom, hogy csak a téves vezetést kapott gondolkodásokat akarom helyreigazítani, mert ilyen tanítás tőlem nem indult ki, mivel ellenkezik azzal az igazsággal amit a Földre vezetek, hogy megvilágosítsa a sötétséget, amit ellenfelem szétterített az emberek fölé. Ahol a szeretetnek csak kicsi szikrája is felizzik, az ember hozzám közeledik, és csak az ilyen szeretetszíkra ösztönzi az embert, hogy a túlvilági lelkekért imádkozzon. És az ilyen ember nem is hitetlen, különben tagadná a halál utáni bármiféle továbbélést és semmilyen lélek után se küldene imát.

Ámen.

B.D.Nr.5203.

1951. 09. 04.

Segítség a szegény lelkeknek - A szeretet megvált

A túlvilági Birodalomban minden értékes, ami a lelkeket magasabbra segíti. A még éretlen szellemi felé forduló szeretet a megváltás egyetlen eszköze, amíg az saját erejéből fel nem tud emelkedni - azaz addig, amíg maga nem tevékeny a szeretetben, mert nincs hozzá ereje. Áldásom van mindenben, ami ezeket a lényeket megerősíti, mert az megfelel a szeretet elvének. A szeretet, amit az éretlen szellemi az emberek részéről kap, mindenképpen megváltó módon hat - legyen a túlvilágon vagy a Földön - mert egyetlen szeretetszíkra sem erőtlenség, ezért a szeretet cselekedetei erőt vezetnek az illetőhöz.

Ti földi emberek mondhatatlanul sokat segíthettek, ha szeretet ösztönöz arra, hogy a túlvilági szegény lelkekre gondoljatok, akik teljesen erőtlenségnek, és ezért segítségre szorulnak. Minden amit tesztek, hogy erőre segítsétek őket, minden amit tesztek, hogy az megváltásként hasson, a tetszésemre van, és soha nem lesz hiábavaló.

A Földön már alig található szeretet az emberek között, és még kevésbé gondolnak a túlvilági lelkekre, mert a halál utáni továbbélés hite hiányzik belőlük. Ez a hitetlenség nagyon keserűen hat a túlvilági lelkekre, akik megváltatlanul és erőtlenül tartózkodnak sötét környezetükben, és nem tudnak magukon segíteni. Minden feljűk küldött jó gondolat, minden szerető jókívánság kénjuk könnyebbedését hozza, és ezt hálásan érzik.

De pontosan azok a lelkek kapnak kevés jót és szerető gondolatot, akik a sötétségben szenvednek, és ezek a lelkek ezért a legnagyobb szükségben vannak. Így megérthetitek, hogy megszámlálhatatlan lélek gyűlik azok köré, akik rajtuk segíteni akarnak, és valamennyien könyörögve észlelhetővé akarják tenni magukat, hogy segítsenek nekik.

Ti emberek mind körül vagytok véve ilyen lelkekkel, de könyörgésükre csak kevesen hallgatnak, csak kevesekben van segítő akarat és hit arra nézve, hogy imával és szerető rájuk-gondolással segíthetnek nekik. Azonban nagyon sokan nem találnak közbenjáróra a Földön, és ezért olyan körbe igyekeznek jutni, ahol erő-áramlás érezhető. Ezek a lelkek is segítséget kérnek. Adjátok meg nekik! Tegyetek meg mindent, amit a szeretetetek sugall, és tudjátok: áldásom állandóan biztosított számotokra, amint csak a szeretet hajt, hogy segítsetek. Ne keressetek mást, csak hogy segítséget vigyetek, akkor sok láncot elszakíthattok, és szabadságot vihetek a megkínzott léleknek. Először az erő átadásával segítsetek, amit aztán példátok nyomán maguk is gyakorolnak. Segíteni akarnak ők is - ahogy ti segítettetek rajtuk. Soha ne felejtsetek, akkor is rá vannak szorulva a segítségetekre, ha kegyelemem és irgalmam egy lényt sem kárhoztat el örökre. De először elkeményedett szívüknek meg kell puhulni a tőletek kapott szeretet sugarától, mielőtt átvinnék az én kegyelemem ajándékát.

Magam vezetem hozzátok azokat a lelkeket, akiknek már csak egy lökés szükséges, hogy a felfelé fejlődést megkezdjék a túlvilágon. De szerető segítség nélkül még végtelen időig szenvednének ugyanabban az állapotban, mert nem találnak rá az útra, amely feljebb vinné őket. Imádkozzatok értük, és ne feledkezzetek meg róluk, mert mérhetetlen a szenvedés, amit hitetlenségükkel és szeretetlenségükkel szereztek. Ha ti segíteni akartok én állandóan kész vagyok, hogy kegyelememmel és irgalmammal a halál éjszakájából az élet világosságára hívjam őket, mert nem tudok ellenállni szereteteteknek, amellyel a túlvilági szerencsétlen lelkek felé fordultok, és szeretetetek kedvéért megadom nekik vétkeik bocsánatát.

Ámen.

B.D.Nr.7839

1961. 03. 02.

A túlvilági lelkeknél Jézusra kell hivatkozni

Aki a túlvilági Birodalomban hozzám tartozónak vallja magát, az mindörökre meg van mentve. És ha a sötétségben vagy derengésben tartózkodó lelkek nem utasítják vissza nevemet amikor a Világosság küldöttei rólam

vagy megváltó munkámról hírt adnak, akkor már a sötétség is eltávozik tőlük. Már nevem ereje is hatást gyakorol, hozzám hajtja őket, keresni kezdenek - és én engedem, hogy megtaláljanak.

De a léleknek szabad akarata van, és ezért hosszú ideig is eltarthat míg engem elfogad, amíg hatásossá válik az emberek általi közbenjárás ereje, vagy eredményesek lesznek a Világosság-beli küldöttek, akik ismeretlenül melléjük társulva Evangéliumomat viszik hozzájuk.

Azonban a lelkekért való fáradozásnak nincs vége, és ezért nagyon áldásos a lelkeket tudatosan odahívni, ahol szellemi beszélgetést folytatnak, ahol Isten megváltó munkálkodását megemlítik, hogy ezeket a lelkeket is ismételten Jézus Krisztushoz küldjék, hogy szabad elhatározásból útjukat felém irányítsák, és vétkeik bocsánatát kérik. Mert amíg még nem boldogok, addig bűnük terheli őket, és boldogtalanságuk arra készítheti őket, hogy helyzetük változtatására törekedjenek, és elgondolkodjanak önmagukról, földi életükről, és hozzám, Istenük és örök Teremtőjükhöz való viszonyukról.

A visszautasítás akarata már csökken, amikor az emberek részéről szerető közbenjárást tapasztalnak, amikor szeretőn gondolnak rájuk, amikor a segítőkészséget érzik. Akkor csökken ellenállásuk a túlvilágon nyújtott ismételt segítség-nyújtás ellen is. És az ellenállás feladása már kezdődő felemelkedés, mert az ilyen lelkek minden kicsi rezdülését számon tartják, kevéske világosságot kapnak, ami boldoggá teszi őket, és vágyukat növeli.

A túlvilági lelkeknek el kell találniuk hozzám - ha már a Földön nem találtak rám. És ti emberek ehhez nagyon sokkal hozzájárulhattok, ha gyakran gondoltok a szenvedő lelkekre, ha azoknak a lelkeknek, akik gondolataitokba nyomulnak mindig csak utalást adtok, hogy forduljanak hozzám, az Isteni Megváltó Jézus Krisztushoz, aki egyedül segíthetem őket boldogságra.

A szerető aggodalmatok olyan ezeknek a lelkeknek, mint egy szikrányi világosság, amely örömet szerez nekik, amelyet mindig figyelnek, és amelynek kiindulásához sietnek. A Földön távol tartották magukat minden szellemi oktatástól, csak élték a földi életüket, és így haláluk után minden szellemi érték nélkül jutottak a Szellemi Birodalomba. Most először szabad akarattal szellemi javakat kell gyűjteniük, nem szabad ellenállást gyakorolniuk amikor az Evangéliumot szeretettel előadják nekik, és ezt szeretettel nekik is tovább kell adniuk azoknak, akik épp úgy szenvednek mint ők, és helyzetük megváltozását szeretnék. Amint az emberek gondot viselnek ezekre a lelkekre - már nincsenek elveszve. Gondolataitokkal mindig magatokhoz vonzzátok őket, és töletek elfogadják azt, amit eddig visszautasítottak - most jólesőnek érzik, mert szeretetetek adja nekik. Mert a szeretet olyan erő, amely nem marad hatás nélkül. Gondoljatok gyakran azokra a lelkekre, akik még szenvednek a sötétben, akik még nem találtak el Jézusban hozzám. Mutassatok nekik utat, ismertessétek meg őket az Evangéliummal - és áldásos megváltó munkát végeztek, amely különösen jelentős most a vég-időben, mert még sok léleknek kell a mélyből felemelkedni, nehogy az új-száműzetésbe kerüljenek, amikor elérkezik a vég.

Ámen.

Az Isten akarata szerint végzett megváltó munka

Bízzatok szavaimban - higgyétek el, hogy szeretetem öröklik fölöttetek, és megvédelek ellenfelem támadásaitól, ha földi és szellemi szorongástokban nálam kerestek menedéket. Akaratotok biztosítja segítségemet és védelmemet is. Csak az akaratotokat értékelem, és ennek az akaratnak megfelelően vagytok az én kezeimben, vagy ellenfelem kezeiben.

Ha az akarat nekem szól, és kívánságotok a tetszésem szerinti élet, akkor tudhatjátok, hogy gondotokat viselem. Ha az akarat a világnak és javainak szól, úgy ellenfelem tulajdonában vagytok, és ekkor hatalma is van fölöttetek, de soha többé nem birtokolhat, ha felém törekedtek, ha engem kerestek, és lélekben és igazságban imádkoztok hozzám.

Hitetek még gyenge, de megerősödik, amint csak azon fáradoztok, hogy szeretetben éljete, és mindig bizonyosabbá válik, hogy atyai szeretetem mindenkinek szól, aki még megváltás nélkül él a Földön, és annak is, aki megváltás nélkül távozik vagy már távozott a Földről. Ezek a lelkek mind nagy ínségben vannak, és szeretetem nem akarja, hogy örökké megmaradjanak ebben a szenvedésben. Megszámlálhatatlan lehetőséget teremtek nekik, hogy kitaláljanak a szenvedésükből anélkül, hogy szabad akaratuk törést szenvedne. Én minden egyes ember és minden túlvilági lélek akaratát ismerem. Tudom, mikor hajlandó útját felém venni, és engedem a megváltásuk munkájában az embereket is részt venni, mert mondhatatlanul sok munka ez, mert minden egyes léleknek alkalmat kell adnom, hogy feladhassa ellenállását, és az örök üdvösség felé forduljon.

Gondoljatok a megszámlálhatatlanul sok lélekre, akik még távol állnak tőlem, akiknek nincs hitük, és akikhez magam azért nem közeledhetek, mert nem hiszik léteimet. Erősen fáradozom lehetőséget teremteni ezeknek a lelkeknek is, hogy kerülő úton hozzám jussanak, és ti emberek ebben segíthettek, amennyiben gondját viselitek minden léleknek, amennyiben ismeretet adtok rólam, mert benneteket inkább meghallgatnak, ha egyáltalán hajlandók szükséghelyzetük megváltoztatására.

A Szellemi Birodalomban egyik oldalon sajnálatos hitetlenség van - a másik oldalon viszont átfogó megváltó munka kezdődik a lélek közelében, mert a Földön ez a megváltó munka többnyire eredménytelen marad, mivel ellenfelemnek a Földön igen nagy hatalma van az emberek fölött, mert azok erősen belebonyolódnak az anyagba, és ő anyagi javakkal csalogatja őket. De a túlvilági Birodalomban sok lélek felismeri annak értéktelenségét amire a Földön törekedett, mert most a legnagyobb szegénységben és sötétségben van, és ezért az ilyen lelkeket gyakran könnyebb megnyerni, ha felébreszthető bennük a hit. Nekem valóban sok eszközöm van amit felhasználok, és nem ritka a sikerük.

A túlvilági lelkek életét nem lehet részletekre úgy ábrázolni, ahogyan az van, mindig marad egy fátyol, amely lehetetlenné teszi nektek a túlvilági Birodalomba való betekintést. De elhíhetitek, hogy minden lélekről gondosko-

dom, és megmentésükre titeket embereket is bevonlak, ha ezáltal nagyobb eredményességre van kilátás. Aki nekem szolgálni akar az szolgálhat is, és arra a helyre állítom, ahol munkája eredményes lesz. De állandóan hinnetek kell hatalmas szeretetemben és irgalmamban, akkor válik minden érthetővé számotokra, és már nem kételkedtek a nektek adott feladatban. Szívesen szolgáltok, és meggyőződtek munkátok áldásáról is, számtalan lelket segítetek a kintől és szenvedéstől megváltani, és elvezetitek őket a világosság és boldogság útjára.

Ámen.

B.D.Nr.5178

1951. 07. 25.

Megváltó segítség a túlvilági lelkeknek az emberek részéről

Megszámlálhatatlan lélek küzd a túlvilágon, hogy magasabbra jusson. Ezek a lelkek igen nagy szükségben vannak, mert az erőtlenségük teszi felemelkedésüket lehetetlenné, és az erőtlenség felismerése végtelenül kínozza őket, mert nem tudják hogyan szüntessék meg. Épp a hiányos ismeretük a bajuk, mivel az örökkévalóság törvénye értelmében csak azt lehet elvezetni hozzájuk, amit akaratuk megenged, és akaratuknak megfelelő mértékben. Ha világosságot akarnak, akkor megkapják, de a világosság jó hatásának érzete nélkül nincs bennük kívánság a világosság után.

Kínos állapotuk abból áll, hogy megállás nélkül szenvednek, és a szenvedő állapotuk megváltoztatásához nem tudnak már akaratot előteremteni, mivel akaratukat egyáltalán nem ahhoz használják - fellázadnak az Isten és a sorsuk ellen, és igen kegyetlen módon dühöngenek is környezetükben. Ezek a lelkek már pokoli állapotban vannak, mert a pokol erői állandóan felingerlik, és ennél fogva még végtelen hosszú időt követel ezek megváltozása és magasba törekvése.

A teljes letargiába süllyedt lelkek is hasonlóan végtelen hosszú ideig kénytelenek kínos sorsukat eltűrni, ha valahonnan nem kapnak segítséget, mivel akaratgyengességük miatt képtelenek magukon segíteni.

Ezt a segítséget csak azok a lények hozhatják meg nekik, akik szeretetből akarják őket megváltani a sötétségből - földi emberek, vagy túlvilági lények, akik már a világosságban állnak, vagy már valamivel magasabb tudásfokon vannak, és így segítségnyújtásra képesek. Megszámlálhatatlanul sok lélek van ebben a helyzetben, akiken az embereknek kellene megkönyörülni. De épp az emberektől kapnak kevés segítséget, mivel az emberek nem hisznek a halál utáni életben.

Az emberek számára nagy tevékenységi terület nyílna meg szellemi területen, ha a szenvedő túlvilági lelkekhez közelednének, és felsegítenék őket a mélyből, és e túlvilági lelkek segítsége is kiterjedne az emberekre, mikor azok testi vagy lelki szükségbe kerülnek.

De az emberek csak nagyon szerényen vesznek részt ebben a megváltó munkába, és ezáltal a maguk szereteteit is nagy szükséghelyzetben hagyják, akiken különben segítenének.

Ezért lesznek nagy örömmel üdvözölve ha a megváltani akarást magukban hordozó emberek a Földön egymásra találnak, és világosságot akarnak gyújtani a sötétségben sok léleknek. Ezért a Világosságból való lények is megváltó módon közreműködnek annyiban, hogy ott időznek, ahol szeretettel gondolnak a túlvilág szerencsétlen lelkeire, és segítségnyújtásuk nyilvánvaló, amennyiben védőn a földi emberek elé állnak, amikor a sötét szellem-lények tolakodása veszélyezteti a Megváltás Művét.

Mind a túlvilági léleknek, mind a földi embernek van védőszelleme, aki - ha veszély fenyegeti - az illető akarata szerint közbelép. És ahol emberek megváltó módon tevékenykednek, ott az ellenség mindig leselkedik, és zavart akar okozni, ahol a sötétségben vándorlók számára világosságot akarnak nyújtani.

De nem képes megakadályozni, hogy a világosság-sugarak - amelyek a megváltani akaró szeretetből indultak - a sötétség lelkeit meg ne érintsék, akik ezt jólesően érzik, és oda mennek, ahol olyan emberek vannak együtt, akik nekik segíteni akarnak, és áldott lesz ez az akarat. Mert az a lélek, aki egyszer már a szeretet-sugárzás terébe jutott, többé nem esik már vissza a mélybe - keresi a világosságot és meg is találja, mert minden lélek megkapja, amire vágyódik.

Ámen.

B.D.Nr.6423

1955. 12. 12.

A megváltott lelkek boldogsága és hálája

Túláradó hálaérzéssel dicsőítenek és magasztalnak a lelkek, akik a szeretetteljes közbenjárás által kínjaiktól megváltást kaptak. Ezek felismerték, hogy önmagukat nem tudták volna megszabadítani, mert az akaratuk túl gyöngye volt hozzá, és az akaratukat a földi emberek irgalmas szeretete erősítette föl. Ők hozzám, Jézus Krisztushoz kiáltottak, és általam felemelkedtek a mélyből. Most ki akarják fejezni boldogságukat, egész szeretetük azé, aki megmentette őket, és nem fáradnak bele a dicsőítésbe és magasztalásba. Most hasonló módon akarnak tevékenykedni, és segíteni akarnak a megváltatlanokon, akiket még a sötétségben tudnak, és akiket hasonló boldogságra szeretnének segíteni.

A földi emberek szerető közreműködése megkönnyíti ezeknek a lelkeknek is, hogy a szerencsétlenek felé forduljanak ha azt, amire maguknak is elengedhetetlenül szükségük van az embereken keresztül megkaphatják. Világosságot kell kapniok, hogy ez a fény világíthasson, és világosságot mindig kaphatnak, mikor az az Istenből sugárzik a végtelenségbe.

Mindenhol, ahol ezt a világosságot felfogják, mindenhol, ahol az edények kinyílnak hogy Isten szeretet-világossága bele ömölhessen, ott fény- és

erőállomás van, megszámlálhatatlan lélektől körülvéve, akik mind világosságot kérnek – és az érettség, a szeretet és a kívánság foka határozza meg, kihez milyen mértékben ömlik.

De minden lélek igyekszik megemelni ezt a fokot a folytonos kiosztással és továbbadással. A lélek, aki egyszer már világosságot kapott nem tud másképpen tenni a másik lélekkel szemben, mint hogy továbbadja, mert a világosság az erő, és a lélek felhasználja azt.

Ezért jelentős annyira, ha a lélek a mélységből a világosságra jut, ha egyszer elfogadta, hogy a szeretet rásugározzon, mert a világosság-áramot már szüntelenül kapja, mivel a mondhatatlan boldogságérzet által amit a világosság sugara gyakorol rá, felad minden ellenállást. Egészen biztos, hogy ezt a világosságot tovább vezeti a másik lélek boldogítására - világosság pedig bölcsesség, felismerés és igazság.

Tehát ez a világosság közvetíti szavaimat, ami mint szeretet-sugárzás megállás nélkül árad belőlem, ami megérinthetne minden élőlényt a végtelenségben, de visszhangra csak ott talál, ahol nem ütközik ellenállásba.

A magasabb lelki érettségű lények közvetlenül felfoghatják, az erőteljesebb lényeknek ezzel szemben át kell venni ezektől - de szavam mindig világosságot jelent. Ezért szavam mindig boldogságot szerez, de csak azoknál a lényeknél, akik kívánják a világosságot, ezért aztán minden szavaimat hirdető földi ember világosságot kérő lényekkel van körülvéve. De csak a tiszta szó sugároz a sötétbe világosságot, és a tiszta szót csak maga Isten adhatja. Magam vezetem a Földre le, hogy mindenütt világosság-állomást teremtsék, ahonnan a lelkek megszerezhetik amire szükségük van és ami boldogítja őket.

Nincs jelentősége, hogy a világosság-állomás a Szellemi Birodalomban vagy a Földön van-e, mert mindenütt ugyanazt a világosságot: a belőlem való örök igazságot sugározza. De a Földön a világosság-állomást gyakran azok a túlvilági lelkek keresik fel, akik a Szellemi Birodalomban még nem otthonosak, akik még nagyon földközelenben tartózkodnak. És pontosan ezek a lelkek vannak többségben, és ezeknek jelent gyakran egyedüli menekülést szavaim befogadása, ezeknek jelent szokatlan segítséget, amit - úgy gondolják - nem is tudnak eléggé meghálálni, és ezért ezek a lelkek végtelenül megható segítők a Szellemi Birodalomban. Megállás nélkül dicsőítenek és magasztalnak, és valódi felkelést végeznek a sötétség berkeiben, mivel nem nyugszanak addig, míg a lelkeket rá nem beszélték, hogy kövessék oda őket, ahol majd nekik is felsugárzik a fény.

Megváltó tevékenységük végtelen köröket húz, mert szavamnak olyan hatalmas ereje van, amit ti emberek a Földön nem tudtok felmérni. Ennek ellenére nektek is a forrás köré kellene gyűlni, amit magam nyitottam számotokra, hogy amikor a Földet el kell hagynotok, már fényvel átsugározva mehessetek a Szellemi Birodalomba, hogy ott megint szétoszthassatok, és állandóan növelhessétek boldogságotokat.

Ámen.

Megváltó tevékenység a túlvilágon

Megváltó Tervemben a túlvilágon is részesíthetlek, mert ez a tevékenységetek a túlvilági birodalomban, ha már annyira kiérlelődtek, hogy tevékenységet jelölnek ki. Világosságot visztek a sötétségbe, mert megtapasztaltatok magatokon, milyen kínos dolog a sötétségben vándorolni, és micsoda boldogságot jelent a világosság. Egyetlen megváltott lélek sem marad munka nélkül, és mindenkit olyan csoportba osztanak, ahol megváltó munkát végeznek. Mert mindenkit a benne lévő szeretet hajt, hogy a szerencsétleneken segítsen, őket Istenhez visszavezesse, akikért most fáradhatatlanul dolgoznak és tevékenykednek, mert akaratok azonos az övékével és el vannak telve irántuk szeretettel.

Ez garantálja minden szellemi megváltását is, még ha végtelenül sok idő telik is el, míg minden szellem visszatalál Istenhez, akitől egykor szabad akarattal elváltak. De ez a szabad akarat meghatározó is minden egyes lélek megváltási folyamatának időtartamára. A lélek ellenállhat, és Istenhez való visszatérése még végtelenül meghosszabbodik, viszont a már megváltott lelkek mindig melléjük állnak, tehát egyetlen ember a Földön, és egyetlen lélek a túlvilágon nem marad teljesen segítség nélkül. Ismételten alkalmakat nyújtanak, hogy az Istenhez való visszatérés útjára léphessen, mert az utat megmutatják neki.

Mikor az emberek a földi életben makacsul elzárkóznak minden indítástól, hogy a szellemi útra lépjenek, a túlvilágon ezeknek a lelkeknek még mindig megnyílik egy fény-rés, amely az utat felismerhetővé teszi, mivel a Világosság lelkei megszánják a lényt, amikor mély sötétségben vándorol. Tehát megindul a megváltott lelkek tevékenysége, hogy a szegény lelkeket megváltásra segítsék. Ezért egyetlen lélek sincs hatókör nélkül, és nincs sötét lélek vezetés nélkül, csak a szabad akaratok határozza meg ez utóbbiak eredményét.

Mikor egyetlen lélek megváltása sikerrel járt, akkor ismét megváltó erőt sikerült szerezni a sötétség ellen, ő megint elképzeldhetetlenül sok munkát tud végezni, és végez is majd, mert tele van szeretettel, és hálájában minden elgondolható segítségre kész. És minden léleknek vannak követői, akikre különösen nagy hatást gyakorol, még ha hosszú időn keresztül ellenállásba ütközött is náluk. Szeretete nem enged, és a szeretet mindig megváltó, mert a szeretetnek hosszú távon egy lélek sem tud ellenállni.

Bár a Földön a hiánytalan megváltottság már végbemehetne, mivel Jézus Krisztus szenvedett és meghalt a kereszten, hogy az emberek új erőt kaphassanak, hogy a Megváltás Művének kegyelmeiből részesedhessenek - ha akarnák. De az akaratot Jézus Krisztus nem helyezte kényszer alá, és ez az akarat vagy értékeli a megváltást - vagy használatlanul hagyja.

De amit a lélek a Földön elmulasztott – az a túlvilágon folytatható, mert a megváltási munkát ott is végzik, és Jézus Krisztus kegyelmét és irgalmát még akkor is lehet kérni. Minden lélek reá utal, aki már eltalált hozzá, és

a haláltól és bűneitől megváltást kapott, aki minden megváltatlan léleknek bemutatja nagy szeretetét, aki gondolataikat az ember Jézus nagy Megváltó Művére irányítja, tehát minden még megváltatlan lelket az isteni Megváltó Jézus Krisztushoz akar vezetni. Ez állandóan tevékeny szeretetüknek sikerül is, mert a szeretet mindent elér, és a szeretet nem képes másra, minthogy részt vegyen a megváltás munkájában, ami Jézus Krisztus kereszthalálával kezdődött, és soha nem lesz vége, amíg minden még megváltatlan szellemi meg nem szabadul bilincseiből, és el nem jut az életre és boldogságra is. Amíg hiánytalanul meg nem történik az Istenhez való visszatérés, amíg minden Istenből kiindult szellemi vissza nem tér az Atyai Házba.

Ámen.